Nr 359

av herr Westberg i Ljusdal
om sysselsättningsfrämjande åtgärder på mindre orter.

I nuvarande läge på arbetsmarknaden med stor arbetslöshet är det angeläget att tillskapa arbetstillfällen i all den utsträckning detta är möjligt. Men det är samtidigt viktigt att se till, att den sysselsättning som kommer till stånd är meningsfull och leder till resultat av bestående värde. En ökning av bostadsbyggande på orter med bostadsbrist fyller båda dessa villkor.

Det finns på många mindre orter ett uppdämt behov av bostäder. De byggnadsprojekt som varit aktuella har varit av en sådan storleksordning, att man ej kunnat tillämpa serieproduktion eller tillgodogöra sig andra rationaliseringsvinster. De beräknade byggnadskostnaderna har därför överstigit pantvärdet, och länsbostadsnämnderna har av den anledningen ansett sig förhindrade att bevilja statliga bostadslån och därmed har byggnadsprojekten ej kommit till utförande.

Men även dessa mindre orter är i behov av nya bostäder för att inte hindras i sin utveckling. Det måste även vara ett samhällsintresse att motverka den centralisering, som blir resultatet om bostadsbyggandet sker i huvudsak på de större orterna.

Bostadsbyggandet på en ort skapar inte endast sysselsättning inom byggnadsbranschen utan påverkar även arbetsmarknaden i övrigt.

Med hänsyn till behovet av bostäder på berörda orter och den sysselsättningseffekt en ökning av bostadsbyggandet skulle få borde det vara försvarligt att via länsbostadsnämnderna kanalisera en viss del av de medel som ställs till arbetsmarknadens förfogande till bostadsbyggnadssektorn.

Regeringen har redan genom beslut den 13 oktober 1972 föreskrivit, att statsbidrag får utgå till sanerings- och upprustningsåtgärder i äldre bostadsområden, när arbetet bedrivs som enskilt beredskapsarbete. Bidraget har – i anslutning till vad som gäller för statsbidrag till halvskyddad sysselsättning – konstruerats så att det utgår med belopp motsvarande 40 % av lönekostnaderna. Som allmän riktpunkt skall gälla att till arbetena skall anvisas företrädesvis lokalt bundna byggnadsarbetare över 55 år.

Det borde vara möjligt att på liknande villkor och enligt samma riktlinjer uppföra nya bostäder på orter där bostadsbristen på grund av tidigare anförda skäl ej kunnat elimineras. Härigenom skulle svårplacerad arbetskraft kunna beredas arbete, bostadsbristen hävas och ortema i fråga få en värdefull "knuff" framåt.

Under hänvisning till det anförda får jag hemställa

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte anhålla om förslag till ökade sysselsättningsmöjligheter på mindre orter i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 23 januari 1973

OLLE WESTBERG (fp)
i Ljusdal